اهمیت وحدت در نهج البلاغه | از آثار مخرّب تفرقه دوری از کرامت و بزرگواری است

به گزارش حوزه اندیشه[خبرگزاری تقریب](#)، هر زمان مسلمانان در تاریخ متفق و متحد بوده اند دارای قدرت و عظمت و شوکت بوده اند و هر زمان که تفرقه و نفاق در میان آنها افتاد شکست خورده اند.

جدا شدن از توده های جمعیّت مسلمین، و به تعبیر دیگر انزوای اجتماعی، یکی از انحرافات فکری و اعتقادی و عقیدتی است، افراد منزوی به زودی گرفتار تخیلات خود برتر بینی می شوند و چنین می پندارند که موجودی برترند و مردم باید در برابر آنها تعظیم کنند و چون چنین عکس العملی از مردم نمی بینند آتش بدبینی و

سوء ظن وکینه و عداوت در دل آنها روشن شود.

نگاه امام علی(ع) به موضوع وحدت، نگاهی راهبردی و اساسی است که از عمق عشق و علاقه ایشان به پیامبر(ص) و تداوم حیات دین و امتش برمی خیزد. ایشان تداوم خط اسلام و مسلمانی را به عنوان یک اصل اساسی و مهم، سرلوحه فعالیتهای خویش قرار داده بود و با تمام وجود و تا آخرین لحظه عمر خویش به هر آنچه این مهم را تحقق می بخشد، اهتمام ویژه داشت و حتی لحظه ای از این مهم غفلت نورزید.

لذا خبرگزاری تقریب تلاش دارد، فرمایشات امام علی(ع) در خصوص وحدت و اهمیت آن را منتشر کند.

حضرت علی (ع) دوری از کرامت و بزرگواری و از دست دادن نعمتهای الهی را از آثار مخرّب تفرقه میدانند و میفرمایند:

هنگامی که پراکندگی فراز آمد و رشته های همبستگی فرو گسست و شعارها و باورها دو گانه شدند، اختلاف، شاخه شاخه‌شان کرد و گروه گروه در هم آویختند، خداوند تنپوش کرامت و بزرگواری را از تنشان بیرون آورد و نعمت‌های فراوانش را از آنان بازگرفت و تنها قصه‌ها و خبرهاشان برای شما ماند تا برای عبرت آموزان شما پندی باشد.